jo wana kolme-päägä olle esi ka setti jo sõs nai ole mõõne mann wigaut tegemi tennu, minnkii ostma altare ette jo nakomi kiuneid ärä pühma. Pois olle kongerto ärä eitan jo ei ole soomni mõõne tegego jo minnkii säklis tõesile nett säime wahele. Kull na tennu sääl altre immer kipe jo kõrr jo lasse sääl kõttolt kirike mako sadedo, aga jo olles jäänu iki tennu jo sellele ole na midägi tolten tettö.

Wana kolme päägä olle esi õige paga jo tolten poissi üle altre iijo perro wäele tõmmato, aga pois pere tale kiskt nett seäma wahelle, sõs pagan ka jälle rooppise kagema. Kesköö aoan jälle jälkette jo ärä-rokret lanlan päle edmese kõrrõ. Wana pagan mini sõs õige ulem jo tekten poissi wälä tõmmato. Kuk lanlan tõise kõrrõ jo sõs karan wana-kolme päägä esi üle altre iijo päle jo tekten poissi wällä, aga ei ole saan. Kolmanda kõrro kuke-laolu ajal, sõs olle üits mes ilmo kirätüs, mõnda et kirik perri wärisa jo pagan kaddun: ka temä tulkse

Õpetaja jo muu tulle ommuku poiss wäljama jo pois olle terwe jo rõõmus; et pästetti, jo sõs wiini natto sõalt ärä. Wana-pagana ei ole perast mõõne poeni perra tullen.

(Lõpp.)

Wana-usk.

1. Wana-paganat piab läbi õbe sõrmu jo ärä-nägema.
2. Pagani-kaijo õbe rohaliganiise om nõorda üits nellapä õhtu õmble omale üits kolme nurgaline kott, tõene nelläpä õhtu õmbel tõene kolme-nurgaline kott jo kolmas nellapäi õhtu kolmas kolme nurgaline kott. Perast seda tööd sõs piad sa nellänal nellapä õhtul süsi-musta ämmane kotti sisse panema jo kotti suu kõwaste kinni kõitma jo kolm nampsi-sõlme pääle kõitma, sõs tõene — sisse panema jo sõs kolmanda sisse jo iga kolm nampsi-sõlme pääle kõitma.

Pääle seda tööd, sõs wõtta siä kass kottega selga, mine kiriku mano, kõnni sõs sääl kolm tiire ümbre kiriku; sõs tulles sulle üits soss wasta jo küsib: mis sull müüa om!